

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 33.

Ottende Session.

24de Møde.

Mandagen den 19de Januar.

(Fortf.)

Unsgaard (fortf.): Der er nemlig en Bestemmelse i Frd. af 3die Dec. 1828 § 14, som siger, at der ikke maa udstedes nogen Bexelsobligation eller noget andet Gjælds-brev, lydende paa Ihændehaveren, og der er tillige bestemt i den §, som vilde blive forandret ved dette Lovforslag, at ingen Transport maa udstædes til Ihændehaveren; for begge Dele er der fastsat en Mulct, som er overordentlig stor, nemlig, at enhver af Parterne skal udrede Halvdelen af den Sum, Documentet lyder paa. Naar en Mand altsaa udsteder et Gjælds-brev paa 2000 Rd., lydende paa Ihændehaveren, kommer enhver af Parterne til at udrede en Mulct af 1000 Rd.; udsteder han det derimod til sin Kudsft eller Tjener, og lader denne i samme Dieblif skrive en Transport paa Ihændehaveren, vil han efter dette Lovforslag være aldeles fri for Straf. Jeg troer ikke, at en saadan Anomalie bør tilstedes i Lovgivningen, og jeg kan derfor, om ikke af anden Grund, saa alene af denne Grund, ikke stemme for dette Lovforslags videre Behandling.

Lehmann: Jeg er med den høitærede Indenrigsminister enig i, at en Revision af Stempellovgivningen er i høj Grad ønskelig. Det er et af de første Indtryk, man møder ved Rettsstudiet, at en utrolig Mængde af Transactioner, der i og for sig ikke blot kunne være hæderlige, men endogsaa i mange af Livets Forhold ere hensigtsmæssige og ønskelige, ere forbudte, og naar man da søger efter Grundene til Forbudet, reducirer de sig dertil, at det ellers kan lede til en Omgaaen af Stempellovgivningen. Jeg troer nu, at hvor omhyggeligt udarbejdet vor nu bestaaende Stempellovgivning end er, saa gaaer den dog under de nærværende Omstændigheder videre end Nødvendigheden byder, og at det vilde være ønskeligt, om en Reform blev foretagen, ikke blot i det Siemed at sjerne saadanne, ikke mere tidsvarende Bestemmelser, men navnlig for at udbringe et, saavidt det lader sig i Forveien beregne, fornuftigt finantstelt Resultat. Jeg troer, at Kongerigets særlige Finantstilstand er af den Bestaffenhed, at der meget vel i saa Henseende kunde være Anledning til at opgive i Indtægterne en og anden Post, og det er min bestemte Overbevisning, at Stempellovgivningen er et af de Punkter, der i saa Henseende have fortrinlig Krav paa Opmærksomhed. Stempelindtægterne udgjøre jo omtrent 800,000 Rd., og der vil altsaa deri kunne opgives visse Ting, som ikke give noget synderligt Udbytte og dog volde betydelig Gæne i Omsætningen. Der kan saaledes ikke deri være noget Foruroligende for Finantserne, naar man seer hen til deres nuværende Tilstand, at man paa en saadan Maade letter den almindelige Omsætning. Af hvad jeg saaledes har ytret, fremgaaer, at Stempelloven er en i allerhøieste Grad finantstelt Lov, og at den altsaa maa udarbejdes med fuldstændigt Overblik over det finantstielle Resultat, at den dernæst forudsætter en nøie Indsigt i hele Retssystemet. Det er aldeles ikke tilstrækkeligt for at kunne skrive en saadan Lov, at man for Godtgjørelse eller gratis har givet sig af med at skrive Aftægtscontracter,